

summariske Procesform eller Behandling for Politiretten kunne være at foretrække. Begge Veie kunde være tjenlige og efter min Overbeviisning bedre end Udkastet og det Ændringsforslag, der foreligger, og jeg skulde meget ønske, at den ærede første Landsthingsmand for 9de Kredts vilde stille et Ændringsforslag enten som det han omtalte, eller i alt Fald subsidiairt for den Veie, som jeg her nævnte, man muligens kunde gaae.

Krabbe: Jeg maa med den ærede 8de Landsthingsmand for 2det Valgdistrict (Glensborg) være enig i, at det kan være forbundet med betydelige practiske Vanskeligheder at afsjøre den Stadeserstatning, som skal tillægges Bedkommende, naar Bildtet har foranlediget Skade; men det er dog ikke aldeles umuligt. Naar det er stort Bildt, vil man dog bestandig kunne see det paa Sporet, om det er Bildt eller andre Kreaturer, som have gjort Skaden. Vel kan nu dette Spor udslættes, men det staaer dog ogsaa i den Skabelidtes Magt itide ved tilkaldte Vidner at bevise, hvilket Bildt der har foranlediget Skaden, saalange Sporet endnu bliver staaende; og naar, som den ærede Taler, der nylig satte sig, bemærkede, Livsøstere og Brugere ikke skulle have Ret til at afløse Jagten, saa indseer jeg dog ikke, hvorfor man skal afsjøre dem den Udgang, som de ved Ændringsforslaget ville faae, til at fordrø Erstatning, om det ogsaa undertiden kan være vanskeligt at bevise. Naar den samme ærede Rigsdagsmand har fundet, at det Udtryk i Ændringsforslaget, at Jagteieren skal være forpligtet til at skaffe Fred for Bildtet, ikke var adæquat, fordi det var altsor categorisk, saa maa jeg dog hertil bemærke, at det refererer sig til den senere Bestemmelse om Mulkten; det staaer i Forbindelse dermed. En Nabo er jo ogsaa forpligtet til at skaffe Fred for tamme Kreaturer, men det skeer jo dog heller ikke altid. Naar det saaledes staaer i Forbindelse med Bestemmelsen i den sidste Passus, saa forekommer det mig ikke, at Ordene ikke skulle kunne blive staaende. Den høitærede Premierminister har yttret, at Udtrykket i den sidste Passus, forsaavidt den omhandler, at der skal erlægges Mulkte for Kronvildt eller Daavildt, der findes at opholde sig paa den ikke jagtberettigede

Jordbrugers Lod, kunde give Anledning til at denne Bestemmelse vilde blive meget streng, og det kan jeg naturligtviis ikke negte; thi det er en begrundet Sag, at naar Kronvildt jages, saa løber det ofte en meget lang Strækning ja undertiden hele Mile, og det kan saaledes komme til at løbe over flere hundrede Lodder. Men det forekommer mig dog ikke, at de Ord, som den høitærede Premierminister ønskede skulde sættes istedet, vare aldeles svarende til, hvad den høitærede Minister derved vilde udtrykke. Han meente nemlig, at der skulde sættes: „jævnlig staaende Bildt“ istedet. Men det Ord „jævnlig“ giver ogsaa Anledning til megen Usikkerhed, idet det dog ikke kan bedømmes, om det er det samme Bildt, der har staaet der og som jævnlig kommer, eller om det ikke er noget andet Bildt, som kun nogle faa Gange er kommen ind paa Lodden. For mig er det det Væsentligste, at ved denne Bestemmelse vil den Jagtberettigede finde sig foranlediget til at bortskyde Bildtet, og han kan jo i alt Fald, naar han vil undgaae Mulkten, tillade den ikke jagtberettigede Brugere selv at skyde det.

Naar en anden æret Taler (Holberg) har tillagt den høitærede Premierminister den Mening, at der ikke skulde betales Stadeserstatning, men alene en Mulkte af 2 Rbd. — den samme ærede Taler, som iøvrigt finder Mulkten altsor ubetydelig — saa troer jeg virkelig ikke, at den høitærede Premierministers Dtringer kunne give Anledning til en saadan Mening. Han har aldeles ikke sagt, at der ikke skulde kunne fordres Stadeserstatning, forsaavidt der var tilføjet Skade, naar der var betalt Mulkte. Jeg troer desuden, at der ligger udtrykkelig i Ændringsforslaget selv. Naar den samme ærede Taler har meent, at det vilde være vanskeligt at bedømme, om det var et Faars eller et Raadys Lænder, der havde foranlediget Skaden, saa maa jeg dertil bemærke, at det ikke er af Lænderne, man bedømmer Skaden, som Bildtet foraarsager, men det er af Sporet, og forsaavidt et Raadys Spor ligner Sporet af et Faar, saa maa jeg ogsaa bemærke, at Raadys i Almindelighed ikke gjøre stor Skade uden paa unge Træer, og paa unge